

סגור (רומה) לפרסומים

לתיק 23008-05-12 – זהו העתק, מהמקור ליועץ המשפטי לממשלה ולתלונה במשטרה 321704/14, שיפורסם באינטרנט הלוך ושוב. יישלח ל OECD, האג ושגרירויות זרות בישראל (בתרגום לאנגלית).

תצהיר

אני החתום מטה שוקר סהר ינאי ת.ז. 033613431 ממושב נחלה 24 מיקוד 7954000 טל' 052-3944942 לאחר שהוזהרתי כדין להצהיר אמת וכי אהיה צפוי לעונשים הקבועים בחוק אם לא אעשה כן- מצהיר בזאת להלן:

תצהיר עדות ראשית על רשמת/שופטת עירית כהן מחוזי ירושלים: שחיתות, הטיית משפט, הליכים למראית עין, סיכון חיי אדם, הסתה לגרימת התאבדות עתידית של אזרחים, חוסר: יושרה, מצפון ומוסר, כיעור משפטי, מרמה והפרת אמון הציבור ועוד.

1. בתצהיר זה, אטען ואוכיח:

1. יש מדיניות בבית המשפט ככלל "שדוחפת" אנשים להתאבד.
2. השופטת עירית כהן ביצעה עבירות פליליות של הטיית משפט.
3. תמיכה כללית בטענות שכתבתי על בית המשפט בספר חינוך באינטרנט "שחיתות בבית המשפט הישראלי וארגון פשע במשרד המשפטים...".

2. תבעתי תביעה אזרחית שמספרה 23008-05-12. המשפט היה בפני השופטת גילה כנפי שטייניץ. טענתי נגדה על שחיתות ומסרתי תצהיר עדות ראשית ליועץ המשפטי לממשלה תוך "חובת אזהרה". השופטת גילה כנפי שטייניץ מחקה לי התביעה בטענות: שמסרתי עליה תלונה ליועץ המשפטי לממשלה, שאני פוגעני ועוד מספר טענות שאין להם בסיס משפטי למחיקה. בעקבות המחיקה נשלח לי ספח לתשלום 175,000 ₪. התשלום לטענת בית המשפט על פטור שקיבלתי בגין אגרה. פניתי לשופטת גילה כנפי שטייניץ. היא הפנתה אותי לרשם. ההפניה לרשם מכיוון שמתן הפטור מהאגרה היה לפי החלטת רשם לפני החלטת השופטת שטייניץ. ערערתי על המחיקה לעליון, בתיק ע"א 4522/14 והדיון יהיה ב 6.7.15.

3. את הפטור המקורי נתן הרשם משה בר עם. היום הרשמת היא גברת עירית המכנת גם כשופטת מחוזי ירושלים. אז כתב הרשם משה בר עם כך ביום 24.6.12: "סוף דבר, המבקש פטור מתשלום האגרה עד לסכום תביעה של מיליון ₪. שיעור האגרה שיש לשלם בגין יתרת סכום התביעה, יידחה עד למתן פסק הדין עם הגשת כתב הגנה יועבר התיק לתביעה".

4. פניתי לרשמת עירית כהן, ללא פוגענות בסבר מילים יפות באלו הטענות:

1. סכום התביעה 15 מיליון ₪. קיבלתי מהרשם משה בר עם פטור זמני עד סכום תביעה מיליון ₪. שווי הפטור 1.25% ממיליון, משמע 12,500 ₪ לכל היותר. 175,000 ₪ הוא 1.25% מסכום 14 מיליון שקלים. 14

מיליון שקלים הוא "יתרת סכום התביעה" שעליו לא היתה קביעה מעולם כפי שאמר בר עם למעלה. לכן, ספח 175,000 לא נכון, אלא לכל היותר 12,500 ₪.

2. טענתי שלפי תקנות האגרה 6ב אני צריך לשלם לכל היותר לפי תוספת 35 כ 1212 ₪, כיוון שזה תואם לתקנה, שבהליך שלי לא היו שלושה זיוני קדם משפט. וטענתי שהתקנה גם אם בית משפט מחק מעבר שהמגיש מחק כפי שכתוב שם "הליך בוטל".

3. טענתי שהחיוב צריך להיות 0 ₪. כיוון שהשופטת נתנה אישור להגיש תביעה מחדש, אי אפשר לחייב אותי על אותה העילה פעמיים אגרה. משמע, אין כפל אגרה על אותה העילה.

5. כתבה השופטת החלטה ביום 20.11.14 הדוחה את כל טיעוניי ושעליי לשלם 175,000 ₪ וגם מסרה לי ציטוט מפסק דין ולא ציינה מספר התיק, אלא תיק "קרמזה". וסילפה את העובדות, שטוענת שקיבלתי פטור 175,000 ₪, וכל אדם ללא הבנה משפטית מבינ את מה שאמר הרשם הקודם משה בר עם.

6. חיפשתי באינטרנט מידע ומצאתי ש"קרמזה" הוא תיק ע"א 1964/13 הרכב שלושה שופטים בראשו נשיא בית המשפט העליון מר גרוניס. להלן התקציר: אדם הגיש תביעה במחוזי ושילם אגרה, התברר שלמחוזי אין סמכות לדון בתיק. ההליך נמחק, והאדם הגיש תביעה חדשה בבית משפט השלום ושילם שוב אגרה. במחוזי ביקש להחזיר לו ההפרש. המחוזי הסכים ונשען גם על תקנה 6ב. המדינה ערערה והתיק הגיע לבית המשפט העליון. שלושת השופטים בראשם הנשיא כתבו שהנימוק שלפיו נתן המחוזי החזר, אינו נכון. הנימוק עליו להישען שאין כפל אגרה. בין היתר הסבירו שלמרות שכתוב בתקנה 6ב 1 "ההליך בוטל" האפשרות היחידה היא שבית המשפט מחק את התביעה בפורש כתבו "בלבד", משמע זו האפשרות היחידה.

7. ז"א לפי תקדים עליון בפרט שלושה שופטים בפרט, ראש ההרכב מר גרוניס נשיא בית המשפט העליון בעצמו, אין לי צורך לשלם אפילו 10 אגורות. על התקדים לא ידעתי אלא באמצעות גברת עירית עצמה, שמסרה לי את התקדים וטענותיי קודם התבססו על ההיגיון. ומעולם לא הייתי פוגעני כלפי גברת עירית ולא הכרתיה.

8. השבתי לגברת עירית לאחר החלטה שלה וטענתי את האמור למעלה, הזהרתי אותה שאחרת ממה שאני טוען, זו הטיית משפט. ביום 25.11.14 לאחר האזהרה שמסרתי לה, המשיכה גברת עירית בטענותיה ועמדה שהחיוב 175,000 ₪, ושארעור על החלטתה. זאת אומרת, הטיית משפט "שחור על גבי לבן". למה? כי שופטים מאורגנים בארגון שאין עליו בקרה. הם משתחווים למי שיקדם אותם, לא לחוק ולא לתקדים. לכל היותר יאמר שופט בערכה העליונה, שהשופט טעה, אבל לא שיקר. וכך מערכת בית המשפט מטרטרת עד ייאוש את אזרחי המדינה. מי שיש לו כסף, הוא העשיר שורד ומנצח. מי שעני, נכנע ללחצים ומתייאש. ולמה יש סחבת בבית המשפט? כי בית משפט, עובד בשיטת ה"פינג פונג" "עלה, רד", "תערער, תוציא כסף" "תוותר".

9. מסקנות:

1. לפי התקדים ע"א 1964/13, אני לא צריך לשלם כלום. לבל נשכח, מי שמסר התקדים היא גברת עירית עצמה, מיוזמתה. בין אם אני פוגעני או לא, תמיד מטרים נגדי משפט.
2. בית המשפט מנסה ללחוץ אותי לקיר שאשתגע ואמחק התביעה, גברת עירית אמרה בעצמה, שהחוב הוא מנוף ללחוץ עליי להגיע לפשרה. עד ליום הדיון בעליון 6.7.15 יכול להגיע אליי הוצאה לפועל" עם סנקציות כגון: עיקול בית (לא לגביי), עיקול משכורת, הגבלת חשבון בנק, קריסת עסק, קלקול מוניטין של עסק כולל זירוג האשראי שלו, אי אפשרות לצאת לחו"ל מתוקף עבודה, לריב עם בני המשפחה על בעיות כלכליות, להתגרש (לא לגביי), מה שמביא אדם במצוקה, להתאבד. זו שיטה של בית המשפט.
3. בית המשפט מרמה, דוחף אדם לפינה שיפעל בניגוד לחוק, אז יטען בית המשפט, שאל לו לתת סעד, למי שמפר את החוק. לפני כן, ביקשתי משופט העליון מר אליקים רובינשטיין בקשה לעיכוב. לא הסכים. זו

- שיטה. ידוע הוא מקרה "סילמן שלום". בתלונה 321704/14 במשטרה, הסברתי טיעונים של השיטה והוכחתי: בית משפט דוחף אזרחים לייאוש, ללא סיבה.
4. גברת עירית היא עבריינית, שכן הזהרתי אותה ולא שינתה. כל אדם טועה, משהוזהרה ולא שינתה, הרי זה בכוונה.
5. חלק משופטים הם ארגון פשיעה "מאפיה" שמצפץ על החוק, פוסק לפי מדיניות שקר ובטח לא לפי תקדים. המידע נמסר ליועץ המשפטי לממשלה.
6. אני לא הולך להתאבד, אני רגוע ונינוח. אני נגד אלימות והפרת החוק. החשש שלי שאחרים יתאבדו, כמו "סילמן שלום", לכן חובתי להתריע.
7. לאחר שהתרעתי, הנטל עובר ליועץ המשפטי לממשלה, גברת עירית וראשי מערכת בית המשפט.

חתימת המצהיר: א. י. סג"ל

אישור

אני החתום מטה עו"ד יואל פולק מאשר בזה כי ביום 30.11.14 הופיע בפניי מר סהר שוקר שזיהיתיו לפי ת.ז. 033613431 ולאחר שהזהרתי כי עליו להצהיר את האמת, וכי יהיה צפוי לעונשים הקבועים בחוק אם לא יעשה כן, אישר את נכונות ההצהרה הנ"ל וחתם עליה.

יואל פולק, עו"ד
 4244
 חתימת